

פנינים

על קדושת הר ציון וגדולתו

מקום ציונו הקדוש של דוד המלך ע"ה

המאבק על קדושת המקום והקשר לנבואת אחרית הימים:

"ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה לה' המלוכה"

*****

עורך: הרב יוסף ברנר

לתגובות והצעות – לשיעורים והרצאות: pninim16@gmail.com - 054 - 8455798 ניתן לקבל את העלון במייל.

כפתח הדברים:

אמר הכותב: למרות שלב כל יהודי היה צריך לפחד ולרעוש, להתחנן ולזעוק בהשמע הבשורה הנוראה – שמעל הציון הקדוש של דוד מלכא משיחא ומלכי בית דוד, הולך להיות ממוקם בית עבודה זרה רח"ל – מה שלא היה עד היום. עדיין ישנו רפיון ואדישות בציבור ואין זעקה אמיתית! וזה לא משנה כעת אם מקום זה אכן ינתן להם בקנין גמור או רק ב"זכות שימוש" או באופן אחר כלשהוא, "זה איסור עבודה זרה ממש וביזיון נורא"! כך התבטא שר התורה הגאון רבי חיים קניבסקי שליט"א כששמע בצער על הדבר הזה.

כשהתבוננתי בדבר מדוע זה כך – הרי כל אחד היה מוגיב בצורה תקיפה אילו הי' היו מבשרים לו שמעל ציון סבו הולכים להקים כנסיה ופולחן לעבודה זרה, אז על אחת כמה וכמה קברו של דוד מלך ישראל הי' וקים? הגעתי למסקנה, שיש הרבה חוסר ידע לגבי אמיתות המסורה המקובלת מדור דור אודות מקום הציון הק' שמקובל ונמסר לנו מדורי דורות ע"י גדולים וצדיקים כפי שנביא להלן. ועד כמה נשגב וקדוש המקום הזה שממנו עתידה לצמוח גאולת ישראל.

בנוסף לכך, לא כולם מצליחים להתבונן ולראות שבד עם המאבק נגד הקמת מקום הטומאה מעל מקום קדוש זה, ישנה כאן מערכה נוספת, פנימית (כך שמעתי מכמה גדולים וצדיקים), של "מלחמת אחרית הימים" – המלחמה הגדולה של צד הקדושה כנגד צד הטומאה, הנלמדת מתוך הנבואה שניבא הנביא עובדיה (א, כא): "ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה לה' המלוכה". נבואה המכניסה שמחה ותקוה עצומה לכל הר עשו ואיש בעת התגברות הגלות הנוראה בה אנו מצויים, שהנה "נראה אור בקצה מנהרת הגלות, ומשיח כבר עומד בפתח ממש", כפי שנשמע מכמה גדולי ישראל בעת האחרונה. אך מאידך גיסא, היא מהייבט אורטני להתייחס אליה בהתאם כפי שמתייחסים למלחמה רוחנית, כפי שיובא בהמשך.

לכן אמרתי בואו ונעשה נחת רוח לדוד מלכא משיחא, ונביא את הדברים אחת לאחת, למען יבינו כולם את גודל המערכה והשעה, ובכך תתקיים הנבואה של הנביא הושע (ג, ה): "אחר ישובו בני ישראל ובקשו את ה' אלקיהם ואת דוד מלכם ופחדו אל ה' ואל מוכו באחרית הימים" וכפי שדרשו חז"ל (ילקוט"ש שמואל א' רמז קו') שרק ע"י שנבקש ונצפה ונרצה את מלכות ה' ואת תקומת מלכות בית דוד ואת בנין בית המקדש, ניגאל גאולת עולם אמן ואמן!

תודתי הרבה נתונה לרה"ג יעקב סיביליה שליט"א – ירושלים, מחבר הספר העיוני המקיף "סודו של קבר דוד", על החומר והידע הרב ששאבתי מספרו והבאתי מחלקו בעלון זה. ספר זה, נותן מבט ותמונה אמיתית למסורת המקובלת מדור דור על קדושת וגדולת הר ציון ומקום קבורת דוד המלך ושאר מלכי בית דוד, ומומלץ לכל אחד להביאו אל ביתו.

דוד מלך ישראל הי' וקים.

דוד המלך ע"ה נולד ביום שבת קודש ו' בחודש סיון שנת ב' אלפים תתנ"ד לבריאת העולם, והסתלק לבית עולמו ביום שבת קודש ו' בחודש סיון, זמן מתן תורה, בשנת ב' אלפים תתקכ"ד והוא בן 70 שנה.

בהיותו בן 30 שנה בשנת ב' אלפים תתפ"ד, עלה למלוך על ישראל.

בתחילה, מלך 7 שנים בחברון, ובגיל 37 עלה לכבוש את ירושלים, שכבר נכבשה על ידי יהושע בתחילת כיבוש הארץ, אך השכטים יהודה ובנימין נמנעו מלהוריש את אנשי יבוס מתוכה. בירושלים מלך דוד 33 שנים עד ליום פטירתו. דוד התגורר כל ימיו במצודה הצבאית שכבש, ושם היה ביתו, שהרי דוד נשבע לה' שלא יבנה בית לעצמו כל עוד אין בית לה'. וכפי שכתב במומור (תהלים קל"ב) "שיר המעלות זכור ה' לדוד את כל ענותו, אשר נשבע לה' נדר לאביר יעקב, אם אבא באהל ביתי אם אעלה על ערש יצועי אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה, עד אמצא מקום לה' משכנות לאביר יעקב...".

למרות רצונו העז לבנות את המקדש, ולמרות ההכנות שהכין, ובכלל זה זהב, כסף ונהושת, מכל שלל המלחמות שניצח, נתבשר דוד על ידי נתן הנביא מיד לאחר העלאת "ארון הברית" מהפלשתים, שאת המקדש יבנה שלמה בנו שימלוך תחתיו. ומשמע, אם כן, שלא בנה לעצמו ארמון, וביתו היה במצודה עד ליום הסתלקותו.

הר ציון קרית מלך רב היא מקום קבורתם של מלכי בית דוד.

עיר ציון היא עיר דוד, עיר המלוכה 'קרית מלך רב' שבמרום הר ציון (כדעת הגדולים ראשונים ואחרונים ועוד מעליהם פשט הכתובים – ולא כמו שטועים הרבה אחר דעת ה'חוקרים').

דוד המלך ע"ה בנה את ביתו ומשכנו במצודה שבהר ציון, שגם קרא אותה בשם "עיר דוד". ושם נחצבה המערה לקבורה של מלכי בית דוד. כך משמע מדברי חז"ל בתוספתא בריש מסכת בבא בתרא. מערה זו פתוחה לנחל קדרון, ועל כן קברי מלכי בית דוד אינם מטמאים.

שם מקום נגזיתם של אדונינו המלכים הק' – משיח ה' דוד המלך ע"ה הי' וקים ובנו ידיד ה' מלך בעליונים ובתחתונים החכם מכל האדם שלמה המלך ע"ה ושאר מלכי בית דוד הצדיקים שעשו הישר בעיני ה': אסא המלך, יהושפט המלך, המלך יותם בן המלך עוזיה המכריע ביהוד עם רשב"י את כל העולם לכף זכות (סוכה מה ע"ב), וחזקיהו המלך שרצה הקב"ה לעשותו משיח (סנהדרין צד ע"א), והניחו ספר תורה על קברו, ואמרו עליו חכמים: "קיים זה מה שכתוב בזה" (בבא קמא יו, א). יאשיהו המלך אשר כמותו לא היה ששב אל הקב"ה בכל לבו ובכל נפשו (מלכים ב' כג, כה), ויהודיע הכהן הגדול שהיה ממעבירי ומוסרי התורה מדור לדור (כמובא בהקדמת היד החזקה), שכולם (ועוד) טמונים וגנוזים במנוחת קדשם כמערת דוד המלך ע"ה שבהר ציון כמובא בנ"ך.

גודל וקדושת ציון מצבת "קבר דוד המלך ע"ה".

והנה גודל קדושת מקום ציון "קבר דוד" נורא ונשגב, מהמת קדושת הר ציון, שבו בחר ה', "כי בחר ה' בציון איזה למושב לו", וכמבואר בספר "פרי תבואה" להגה"ק רבי יהוסף שוריק ז"ע מתלמידי הגה"ק רבי נתן אדלר ז"ע (שבא לירושלים והקר את קדושת הר ציון וירושלים וגבולתיה) שסתם הר ציון שבתהלים קאי על הר ציון הגבוה ששם עיר דוד ושם גר דוד המלך ע"ה שלושים ושלוש שנים, ולא על הר המוריה שמצא רק בסוף ימיו, וכן הוא ברמב"ן בפר' וזאת הברכה.

מקום הציון הוא המקום שבו הניח דוד את ארון ברית ה'.

ושם (היכן שהיום מצבת דוד) גם הניח דוד המלך ע"ה את ארון הקודש ארון ברית ה' למשך ארבעים וארבע שנים לאחר שעלה חזרה מהפלשתים עד שנבנה בית המקדש, כמובא ביעב"ץ בסידורו בית יעקב, בשיר של יום שני, ועפ"י 3 מהראשונים: הרדב"ז בשו"ת הרדב"ז הלך ב' סי תרל"ג, רבי אשתורי הפרחי

בספרו "כפתור ופרח", ותלמיד הרמב"ן זי"ע בספר מסעותיו הנקרא "תוצאות ארץ ישראל". ושם יסד ותיקן דוד המלך את משמרות הלויים שינגנו לפני הארון בזמורי תהילים כהכנה לבנין בית המקדש כמובא (דברי הימים א' טז פס' לו): "ויעזב שם לפני ארון ברית ה' לאסף ולאחיו לשרת לפני הארון תמיד לדבר יום ביומו". כלומר, הארון לא ננטש הלילה במקום שהכין לו דוד. הכתוב מתאר שהמשוררים משבט לוי היו שרים לפניו מדי יום ביומו בוקר וערב, עד להעלותו למקדש ה'. (כך מפרש רש"י שם פסוק לו).

והגדיל הרד"ק בפירושו, שדוד מלבד תיקון השירה לפני הארון, תיקן גם, שיהיו מקריבים עולות על במה קטנה בסמוך לארון, כמו הכמה הגדולה שהייתה במשכן ה' בגבעון, לשם שלח דוד את צדוק הכהן. כל זה כאמור, היה במקום הקדוש של "ציון קבר דוד" היום, וכפי שהסברנו לעיל.

מקום אשר שם שורה השכינה.

דוד המלך ע"ה (תהלים ע"ג) אמר: "ויהי בשלם סכו ומעונתו בציון". ופירש התרגום יונתן: "והוזה בירושלים בית מקדשה (שלם זו ירושלים) ומדור בית שכינת קדשה בציון".

כל הברכות והישועות נמשכים מהר ציון.

איתא בפסוקים רבים ובמאמרי חז"ל מפורשים שכל שורש הברכות והישועות בכלל ובפרט נמשכים ממקום הקדוש הזה – הר ציון, כדאיתא בפסוקי תהילים רבים: "מי יתן מציון ישועות ישראל" וגו', דקאי על כל הישועות הנמשכות מהר ציון. "יברכך ה' מציון וגו'". ככל הרמון שיורד על הררי ציון כי שם ציוה ה' את הברכה. וכמובא בזהר הק' באידרא, שהר ציון מקום מלכי בית דוד הוא כנגד ספירת היסוד שמשם נמשכים הישועות והברכות לכל העולם.

וכן מובא בספר "מנחת ציון" להר"ק רבי מנחם מנדל מרימנוב זי"ע, (דרוש לראש השנה), שהר ציון הסמוך להר המוריה הוא בבחינת ראש השנה. דכמו שזמן ראש השנה הוא שורש החיות לכל זמני השנה, כך גם מקום קדוש זה של הר ציון הוא שורש החיות דכל המקומות בעולם! וכן מובאר בהז"ל (ויקרא רבה פרק כ"ד) "דכל הברכות אינן אלא מציון" וכו'.

האוצרות הקדושים הטמונים בקברי מלכי בית דוד.

כתב ב"סדר הדורות" (ב"א תתקכ"ד) שבשנה בה הסתלק דוד המלך ע"ה לבית עולמו, "הניח שלמה המלך בקבר אביו סך רב כסף וזהב, ולאחר 800 שנה הוציא הורקנוס שלושת אלפים ככר כסף לאנטיוכוס וכן עשה אח"כ הורדוס ושום אחד לא נכנס לקבר. אחר ימים, רצה הורדוס ליכנס יותר למערה ולבזוז את אוצרותיה, שלח בלילה בהחבא ב' נערים והמתין על פתח הקבר. ויצא אש ושרף את הנערים והוא ברה, ואח"כ בנה על הקבר בנין יפה. ועם כל זה מאז והלאה כל מעשיו של הורדוס יצאו לרעה. ובספר "יוספון" (ס"ם פ"ב) מובא, שזמאז נשתטה עד סוף ימיו.

עוד כתב בעל "סדר הדורות" את מה שכתב הנוסע המפורסם רבי בנימין מטודלה ז"ל, שעליו מעיד בעל "סדר הדורות": "כל מה שראה ושמע מאנשי אמת, כתב בספר הנקרא 'מסעות בנימין' והיה חכם הרשים מבין דעת". והוא שמע את עדותו של הצדיק חסידא ופרישא שהיה מאבלי ציון רבי אברהם מקושטנדינא זצ"ל על שני פועלים שעבדו אצל הפטריארך הנוצרי וביום אחד נגלה להם הפתח למערת קברי מלכי בית דוד ורצו לקחת אוצר מאוצרות המלכים ונמצאו למחרת מתים במישותיהם, והורה להם החסיד הפרוש הרב ר' אברהם מקושטנדינא לכסות הפתח כי זה רצון שמים.

ומדויק בעדות אותם פועלים שכתב רבי בנימין מטודלה, משתמע, שחדר משכבו של אדוננו המלך דוד ע"ה הוא פתח הארמון בו טמונים אוצרות המלכים.

יבא שלמה את קדשי אביו את הכסף ואת הזהב ואת הכלים נתן באוצרות בית ה' (מלכים א' ז' נ"א)

ומצטט רש"י: מדרש אגדה המובא בילקוט שמעוני רמז קפ"ו: "שלא רצה שלמה לתת מאותו הקדש של דוד אביו לבנין הבית. ושמעתי מחכמי ישראל שהיו אומרים: לפי שהיה יודע שסופו להיחרב, שלא יהיו העובדי כוכבים אומרים, קשה יראתם, שלקחו נקמתם מן הבית, שנבנה מן גולות וחבלות שגזל מהם דוד. ויש אומרים: כך אמר שלמה, רעב היה בימי אביו שלוש שנים, שנה אחר שנה, והיה לו לבזבז ההקדשות הללו להחיות בהם עניי ישראל.

במקום זה גנזים כלי המקדש וכלי הנגינה שהכין דוד לנגינת הלויים.

בספר "ילקוט הרועים הגדול" (שהוא ליקוט של ספרים ובהם ברייתות ומדרשים מזהקדמונים. ובתוכו "מסכת כלים" של בית המקדש על מקום נגינת הכלים, שנתחבר ע"י שימור הלוי, חזקיה הסופר, צדקיה, חגי הנביא, וזכריה בן עידו הנביא) כתב המלקט בהקדמה כך:

"כתב המקובל הגאון מוהר"ר נפתלי בן הרב יעקב אלהן בספרו 'עמק המלך' (דף יד' ע"ב פרק י"א) וזה לשונו: אלו המשניות, כלומר, הפסקאות המתארות את האוצרות הרבים שגנזו מלכי בית דוד ואלו החמשה צדיקים, כתבו המישה צדיקים גדולים והם: שימור הלוי, וחזקיה הסופר, וצדקיה, וחגי הנביא, וזכריה בן עידו הנביא. והם גנזו הכלים של בית המקדש ועושר האוצרות שהיו בירושלים ולא יתגלו עד יום בא משיח בן דוד במהרה בימנו אכ"ר".

ובהמשך כותבים ה-6 צדיקים הנ"ל את רשימת כל האוצרות שטמנו מלכי בית דוד וגם הם עצמם. בתוכם, כלי המשכן והמקדש וכל מה שהכין דוד משלל המלחמות לשלמה בנו ושלח השתמש בו, וגנזו משם שהיה הקדש. וכמו כן גנזו שם אבנים טובות ומרגליות וכלי נגינה שהכין דוד לנגינת הלויים הכל בפאר והדר שלא היה כמותו מעולם, וכדי לשומרם השביעו מלאכים..."

וזה לשון המסכת: "כל אלו נגלה להזקיהו הסופר ומסרם לשמשיאל המלאך שישמרהו עד שיקום המלך דוד וימסר לידו הכסף והזהב עם הזהב שהתנדב שלמה, ועמחם ככרי זהב ואבנים טובות שאין להם דמים. כל אלו גנזוים ונסתרים ושומרים ע"י המלאך שמשאיאל מפני חיל כשדים הנקרא בורסאק..."

ועוד בהמשך המסכת: "הכל צפונים וגנוזים בפני צדקיה. שהיו יודעים הכשרים בסוד שיפלו הם והלילה ביד צר שהיה שונא לישראל. שכלים הללו אין משתמשים בהם אלא לרצון על ישראל.... והטמונים עד יום שישבו ישראל לקדמותן ויקחו כבוד ויקר עולם כשימצא להם איש דוד בן דוד שמו ויתגלה לו הכסף והזהב כשיתקבצו כל ישראל ויעלו עליה שלימה לירושלים..."

האריז"ל העיד ברוח קדשו וסמך ידו על מקום זה בהר ציון ששם קברי מלכות בית דוד.

מלבד הקבלה והמסורה הקדומה, כבר העיד לנו המהר"ם האגוז זי"ע בספרו ("אלה מסעי" עמוד טו), "שקבלה בידי שהאריז"ל סמך ידו על עיר ציון שהוא הוץ להומת ירושלים דשם קברי מלכי בית דוד".

"הומת ירושלים" היא החומה העותמאנית העומדת היום, שבזמן עליית האריז"ל מוצרים לצפת, היתה קיימת כבר 32 שנה. המהר"ם האגוז זצ"ל מתאר במדויק את הנקודה בה עמד האריז"ל ולפי תיאורו קברי מלכי בית דוד הם מחוץ לחומה בשער ציון בגבעה הדרום מערבית היכן שנמצא קבר דוד היום.

אזהרת המהר"ל דיסקין זי"ע אודות מי שמפקפק ומטיל ספק על עדותם של האריז"ל ומהר"ם האגוז.

בקונטרס "אדמת קודש" שיצא לאור בשנת תר"ן ע"י המגיד מווילקומיר רבי היום יצחק אהרן רפאפורט זצ"ל כתב והביא את שאמר המהר"ל דיסקין זי"ע וזה לשונו:

"באמת שכל המקומות הקדושים המקובלים מדוד דור המה נאמנים ומצודקים ואמתיים מעצמן, ואינם צריכים לשום עדות, כל שכן וקל והימר שהעידו על זה עמורי עולם כהרמב"ן ז"ל והאריז"ל ומהר"ם האגוז זצ"ל, וכל מי שיתעקש ויעמוד בדעתו הראשונה להטיל ספקות באחד מכל המקומות הקדושים הנזכרים בעדותם של הגאונים הנ"ל וגם יגלה דעתו וספקותיו לזולתו, הוא בכלל שוטה, רשע וגם רוח, ובכלל מונע את חברו מלעשות מצווה להתפלל שם".

עדות הצבעים שהעידו לפני המהר"ל דיסקין והמגיד מווילקומיר זי"ע א.

היחידים אשר ידוע עליהם שיצאו לשלום מקברי דוד ושלמה ומלכי בית דוד, הם "הצבעים": ר' יוסף ור' אריה לייב פוירעם, אב ובנו.

לפני כ-120 שנה מסרו "הצבעים", שהיו מומחים בעבודות טיה מכור, תיאור מפורט על מה שראו בקברי מלכי בית דוד. את עדותם על כל מה שראו, העידו בפני הרבנים הגאונים המגיד מווילקומיר, והמהר"ל דיסקין זי"ע. כניסתם של "הצבעים" למערת הקברים התאפשרה, לאחר שנודע לסולטן התורכי על מומחיותם בצבע וכיור. כפקודת הסולטן הם הוכנסו לאחד החדרים שמתחת לציון קבר דוד שבהר ציון, כדי לתקן מה שנפגע מאותות הזמן. העבודה התבצעה תוך כדי שמירה צמודה וקפדנית של שומרים עם נשק לכל ייכנסו לחדרים הפנימיים. לאחר כשבועיים, השומרים, מפאת שחל יום הגם, השאירו את "הצבעים" לבדם, וסמכו עליהם שיקימו את פקודת הסולטן, וגם הפקידו בידיהם את המפתחות והניחום לנפשם. לאחר שעברו שלוש מנהרות, גילו הצבעים אבן, שעליה הרוט בכתב אשורי (כמו הכתב של ספר תורה) ובשתי שורות: "קברי, מלכי בית דוד". בהסרת האבן ממקומה גילו גרם מדרגות, שמוביל להיכל מפואר עם עמודי שיש, ובקצהו חדר משכבו של דוד מלכנו ע"ה,

וכך תיארוהו "הצבעים" ע"ה בעומדם בפתח חדר משכבו של אדונינו דוד ע"ה: "...נכנסנו לשם בהרדה בפתח בעמל גדול וראינו שהוא בית גדול ונהרדנו מאד כי ראינו שהאיר נגד עינינו אור גדול כמו אש, ועמדנו על מקום זה בערך שעה, ואח"כ הרהבנו עוז לכנס שם לפנינו, וראינו באמצע הבית ארבעה עמודים של שיש מצופים זהב בראשם, וכסף למטה, ובאמצע היה שיש, ומעמוד לעמוד היה כמו היקף כעין גדר של חוטי נחושת ככברה. וראינו באמצע החדר כמו מטה של זהב, ועל המטה כמו מצע עשוי כעין פאנציה, ועליו עומד ארון מכוסה מזהב אך הלולים כעין אריג. והלכנו עוד עליו וראינו

מכסה עליו ובאמצע היה צויר כעין הנקרא "מגן דוד", ובתוך המגן דוד כתוב שם דוד, וכתר של זהב משופץ כאבנים טובות, והגבהו מעט המכסה של מעלה מארון הזה, וראינו בצד הארון היה כתוב "דוד בן ישי" ובצד השני של הארון נכתב "דוד בן ישי מלך ישראל". ומיד נפלנו על פנינו ואמרנו שם איזה קאפיטלך תהלים... גם ראינו שם כמין שולחן של שיש ועליו הרב פיפיות ארוכה בערך המשה אמות, ובסמוך מונה שם כעין שריבט, ובתוך די השריבט היה קבוע אבן טובה המאירה. וכל זה ראינו ביום אחד הנ"ל שהיינו אז בפעם זו בלי שמירה כלל, כי מלאכתנו היה רק ערך שעה אחת וכל היום השתדלנו לראות שם. המקום כ"ה יוכינו לראות איר פני משיחנו במהרה בימינו אמן".

בסמוך לו, הדר שלמה המלך ע"ה, ולידו קבר, שמונה עליו ספר תורה, והוא קברו של הזקיהו המלך, כפי שהתברר להם מאוחר יותר על ידי המהרי"ל דיסקין (מובא בגמרא בבא קמא יז, א). התיאור בעדות שמסרו "הצבעים" לרבנים הנ"ל דומה מאוד למה שמתואר בספר "מסעות בנימין" של ר' בנימין מטולדה, אך ביתר פירוט.

"הצבעים", שנכנסו ויצאו לשלום מקברי מלכות בית דוד היו ידועים בצדקתם ובטוהר כוונתם, והיא שעמדה להם, ואפשרה את כניסתם ויצאתם לחיים טובים ולשלום. "הצבעים", מתארים בעדותם כי בכניסה לציון של אדונינו דוד המלך היה שילוט הכתוב בכתב אשורי: "קדוש קדוש קדוש מה נורא המקום הזה"...

המגיד מווילקומיר זצ"ל כתב את עדות הצבעים מילה במילה והעתיקה בכמה העתיקים, שאת אחד מהם שלח לבנו הרב יהודה לייב ראפורט לחו"ל ואחד מהם נתן לצבעים.

גם "השרף" המהרי"ל דיסקין זי"ע רשם את העדות ששמע מהצבעים מילה במילה. הרבנים ז"ל היו מנועים מלפרסם עדות זו מחשש לחייהם של הצבעים ושל השומרים העלולים להיענש ע"י הסולטן.

הבן והנכד של הצבעים הנ"ל, הרב ישראל פורת (פירעם) זצ"ל חיבר את הספר "מבוא התלמוד" ושימש שנים רבות כרבה של קליבלנד שבארצה"ב. הרב פורת ז"ל היה מקורב לגדולי הדור מכל ההוגים, ובעיקר לגאונים: הגרי"ח זוננפלד, הרב שמואל סלנט, הרב צבי פסח פראנק והרא"ה קוק זי"ע"א.

ואכן, במכתב בו מספר הרב פורת זצ"ל, מזכרונותיו על המהרי"ל דיסקין (פורסם בכתב העת "צפונות" יג), כתב כך: "עוד סיפר לי זקני הצבעי ר' יוסף פירעם ז"ל, כי פעם ירד ברשות הממשלה העותומאנית לתוך קברי מלכי בית דוד זי"ע"א לצורך ציור וכיור. מרן זצ"ל (המהרי"ל דיסקין) התעניין בדבר, ושלה לקרוא לו, והקר על מה שראה שם. ואמר לו זקני כי בחדר השני ששם קבור שלמה המלך ע"ה, נדמה לו שראה כדמות ספר תורה על קבר אחד, ואמר מרן ז"ל: שזה בודאי משכבו של הזקיהו המלך ז"ל שאמרו חז"ל (בבא קמא יז, א) "שהניחו ספר תורה על קברו" ואמרו עליו "קיים זה מה שכתוב בזה!"

התפילות בהר ציון מסוגלים לבני, חיי, ומזוני ריחיי.

על הפסוק: "שלה עורך מקודש ומציון יסעך" (תהלים ג, א) מצינו במדרש ויקרא רבה (פרשה כד, ד): "א"ר לוי כל טובות וברכות ונהמות שהקב"ה עתיד ליתן לישראל אינן אלא - מציון".

ואכן, מקום זה מסוגל לישועות ופלאות רבות כמו שמצינו בתהלים, שהר ציון מסוגל להמשכת בנים, חיים ומזונות:

ברכת הבנים - דכתיב "יברכך ה' מציון וראה בטוב ירושלים כל ימי חיך, וראה בנים לבניך שלום על ישראל" (תהלים קכח, ו).

ברכת החיים - דכתיב "כטל חרמון שיורד על הררי ציון כי שם ציוה ה' את הברכה חיים עד העולם" (תהלים קלג, ג).

ברכת הפרנסה - דכתיב "כי בחר ה' בציון איזה למושב לו, זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי אוייתיה, צדה ברך אברך אביוניה אשביע להם" (תהלים קלב, יג-טו).

אמירת תהלים במקום קדוש זה, מסוגל להכריח את מלכות המינות ואת מלכות אדום שתתגבר על ישראל בסוף הימים!

המהרש"א (סנהדרין צח). כתב על הפסוק (ישעיה יח) "וכרת הזוללים במזמרות", שעל ידי אמירת תהלים כורתים את מלכות המינות הזלה שתתגבר על ישראל בסוף הימים ואת מלכות אדום, ועיי"ש בהמשך הפסוקים שמשבח הפסוק את מקום הר ציון.

בהר ציון שרתה על דוד המלך רוח הקודש ונבואה לחבר את מזמורי התהלים.

מקום זה נתקדש ביותר מחמת ששם חי אדונינו דוד המלך ע"ה רוב ימיו ושם שרתה עליו הנבואה ורוח הקודש לחבר את מזמורי התהלים, ומשם שאבו כל בית ישראל בכל הדורות את כל הצטרבות נפשם רוחניות וגשמיות מפסוקי התהלים הק' ששורר נעים ומירות ישראל ברוח קדשו עבור כל ישראל בכל הדורות (עיין בספר "נועם אלימלך" - ליקוטי שושנה עה"פ "שירו לה' שיר חדש). ודעת לנבון נקל גודל סגולת המקום לאמירת

התהלים במקום שבו נתחבר, ובפרט שלפי מה שכתבו הראשונים (הובאו לעיל), שבאותו מקום שבו נמצא הציון כיום, מקובל, ששם הניח דוד את ארון ברית ה' ושם תיקן שהלויים יזמרו את מזמורי התהלים כהכנה לבנין בית המקדש... כל המקדש מהבירו הרב יותר מהבירו.

ואמנם נתקיים בנו לדאבוננו מאמר הרמב"ן הידוע (באגרתו הנדפסת בסוף הספר "תורת האדם" להרמב"ן) ד"ל כל המקדש מהבירו הרב יותר מהבירו. שממש לא מצינו כזאת בחינת הסתרה עצומה כמו על מקום קדוש ונשגב זה, שעל אף היותו מקום שעלו אצלו רבים צדיקים קדושי עליון בעלי רוח הקודש:

(הראשונים: תלמיד הרמב"ן. רבינו אשתורי הפרחי תלמיד הרא"ש. הרא"ה הק' כמובא ממהר"ם האגיו. תלמיד ה"חזוהי מלובלין זי"ע - רבי אהרן משה מבראד זי"ע. מהר"מ גלאנטי זי"ע. ה"בן איש חי" זי"ע שיסד שם תפילה נוראה וארוכה המתחילה במילים "קום דוד מלכא משיחא". רבה של ירושלים הגרי"ח זוננפלד זי"ע שאף היה שולה חולים וצריכים ישועה למקום קדוש זה. הגה"ק רבי דוד בהר"ן זי"ע שהיה בא בתחילת כל זמן, אחרי סוכות ואחרי פסח עם בני משפחתו לאמירת כל ספר תהלים על הציון הקדוש. הרה"ק הריו"צ מליובאוויטש זי"ע שיסד שם כולל "הברת תהלים" הקיימת עד היום. הרה"ק בעל ה"מנחת אלעזר" ממונקאטש זי"ע שאמר למקורביו בהיותו עוד בספינה בדרך לארץ ישראל: "אם היה באפשרות היה טוב לילך בראשונה להר ציון ירכתי צפון טמוני קברי מלכי בית דוד "כי מי בראש דוד בראש" הוא מלך המשיח אשר אליו לבבינו שואף זורה, ולא אורה ארע לאותובי דעתא מאבראי בשארי המקומות הקדושים טרם יקברו בהיכלי כבוד של המלכות". הרה"ק בעל ה"אמרי אמת" מגור זי"ע שבאחד מביקוריו בהר ציון בקבר דוד הניח מקל כשדה סמוך לקבר דוד, ואמר למלווי שכאן במעבה האדמה נמצאים קברי המלכים. הרה"ק רבי אלימלך מקרלין זי"ע וממשיכי דרכו. הרה"ק רבי משה מלעזוב זי"ע וכל ממשיכי דרכו לדורותיהם. הרה"ק רבי שלמה מזויעהיל זי"ע וממשיכי דרכו. הרה"ק רבי שלמה מרדכי מביאזן זי"ע שהיה משתטח שם בעת רצון, וכן נוהג נכדו מרן אדמו"ר מביאזן שליט"א. הרה"ק בעל ה"אמרי חיים" מוויזניץ זי"ע. הרה"ק ממאלנא זי"ע. הרה"ק בעל ה"חלקת יהושע" מביאלא זי"ע.

הרה"ק רבי יודלע מוויזניץ זי"ע. הגה"צ רבי אשר פריינד זי"ע. מרן הגאון רבי עובדיה יוסף זי"ע. המקובל רבי יצחק כדורי זי"ע. משפיעי חסידי ברסלב לדורותיהם. ועוד רבים מצדיקי וגאוני הדור בעבר ובהווה שמפאת קוצר היריעה אין אני יכולים לפרטם).

אך עם כל זה גברה יד הסט"א להסתיר ולהשכיח מקום הקדוש מלכבות רכבות בני ישראל, באופנים שונים ומשונים הן ע"י הגויים החוקרים האפיקורסים מלפני כמאה שנה שהעיוו בהוצפתם לחלוק ולקעקע המקום הק' הזה המקובל מדורי דורות (שכבר הגרי"מ מיקוצינסקי ז"ל בספרו "עיר הקודש והמקדש" דחה את כל טענותיהם המדומות והמפוקפקות עיי"ש, ולנו מאמינים בני מאמינים אין צורך בזה, שדי לנו בעדות וסמיכת רבינו הארי"ל הק' אשר ברוח קדשו סמך ידו על המקום הק' הזה), והן בפרט ע"י שבאו גויים פריצים ויחללוהו, "באו גויים בנחלתך טמאו את היכל קדשך", ועיר ציון והיכל דוד נתונים רבות בשנים להרפה ולקטם ולמרמס החרגליהם של אלפי תיירים גויים תעוים כל יום ויום בקביעות בהצרות בית ה', (על פי הוראה רשמית ישירה שיצאה מהוותיקן לכל נוצרי שמגיע לירושלים שחייב להכנס באותו מקום), וכן בתי התיפלה המשוקצים הסובבים אותה, שכל אלו גורמים לאנשים רתיעה מסוימת ממקום קדוש זה שלא

בצדק ובשכל כלל!

וכל זה גרם להשכיח מלכות עם הקודש נוראות ונשגבות זה המקום הק', וקול ברמה נשמע נהי מציון המהוללה מדוע אין כל דורש לנפשי..."

הסמטא אהרא נלחם דוקא שם מכיון היותו של המקום מסוגל לסייע לגאולתינו!

הסמט"א נלחם דוקא שם להשכיח ולמנוע מעם ישראל לבוא למקום קדוש זה, כי כה הטומאה ידוע, ששם תהיה מפלתו ומשם תצמח לבסוף קרן דוד - משיח צדקנו מזרע דוד המלך. ובהיות מקום זה מסוגל לסייע לגאולתנו ולפדות נפשנו על ידי משיח צדקנו, הם עושים כל מצדקי כדי למנוע זאת. וידוע שכבר העידו בנו חז"ל (וזהר הקדוש עקה ע"ב, ילקוט שמעוני ה"ב רמז קו) שלא גלו ישראל עד שמאסו ח"ו במלכות בית דוד, ואין ישראל רואים סימן גאולה לעולם ועד עד שיחזרו ויבקשו מלכות ה' ומלכות "בית דוד"...

ולכן התפילה במקום קדוש זה על צמיחת הגאולה והרמת קרן מלכי בית דוד מקובלת ופועלת ביותר וכפשטות הכתובים "כי בחר ה' בציון איזה למושב לו..." שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחיי" (תהלים קלב, יג-יז)

החשיבות והמצוה הגדולה לבוא לקבר דוד המלך ולבקש על חידוש מלכות בית דוד.

ועל כן, ראוי והשוב בעת הזאת להגיע למקום קבורת מלכי בית דוד, ולשפוך שיה ולהתפלל שם. ועל ידי שעם ישראל מגיעים למקום קדוש זה, ומכבדים אותו כפי הראוי לרום מעלת קדושתו, ומתקשרים באהבה וברצון והשתוקקות למלכי בית דוד הטמונים שם, הרי בזה הם מבקשים חידוש המלוכה של דוד מלכא משיחא, שהיה כל ימיו החוליה המקשרת בכיסופים לגילוי מלכות ה' בעולם ולבנין בית המקדש. ובה מתקנים פגם המאסה במלכות בית דוד רח"ל.

כל המכבד את מקום הקדוש הזה מקיים מצות "שום תשים עליך מלך".

מדברי הרח"ק בעל ה"מנחת אלעזר" ממונקאטש זי"ע בדבריו בביקורו במקום קדוש זה, משמע שיש איסור לראות מקום קדוש זה כשאנו בכבודו, משום האיסור לראות המלך כשהוא מנוול, וכדכתיב "שום תשים עליך מלך" שתהא אימתו עליך. ומוכח מדבריו שמדה טובה מרובה, שלכבד ולירא מהמקום הקדוש הזה כראוי לקדושתו, הוי בבחינת קיום המצות עשה של "שום תשים עליך מלך".

"ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה לה' המלוכה (עובדיה א, כא)

כך מסיים הנביא עובדיה את נבואת אחרית הימים: שיעלו מושיעים – "שרי ישראל" (רש"י), "שופטי ישראל" (אבן עזרא), "המלך המשיח ושבעה רועים" (רד"ק), ב"הר ציון", ושם ישפוט את "הר עשו" – את הנוצרים שמקור שורשם הוא מעשו, על כל הצרות והרוע שהרעו לישראל בגלות, ואז "והיתה לה' המלוכה" – יתחיל שלב הגאולה שבו כולם – כולל הגוים יודו במלכותו יתברך, ויתגדל ויתקדש שמיא רבה, ויתקיים בנו הכתוב (זכריה יד, ט) "והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד", כי אין השם שלם ואין הכסא שלם עד שימחה זרעו של עמלק.

יעבר נא אדני לפני עבדו ואני אתנהלה לאמי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר אבא אל אדני שעירה (בראשית וישלח לג, יד)

פסוק זה נאמר ע"י יעקב כשנפגש עם עשו לאחר שעשו בא לקראתו עם ארבע מאות איש, ויעקב הכין לו מתנות והשתחוה לפניו שבע פעמים בכדי לרצותו. לאחר מכן אמר לו עשו: "נסעה ונלכה ואלכה לנגדך", כלומר, נלך יהדיו, אך יעקב ענה: "אדני יודע כי הילדים רכים וכו' לכן יעבר נא אדני לפני עבדו ואני אתנהלה לאמי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר אבא אל אדני שעירה".

ומסביר שם רש"י בשם ה"מדרש רבה": "עד אשר אבא אל אדני שעירה" – הרחיב יעקב והגדיל לו הדרך יותר ממה שהתכוין ללכת. שהרי לא היה דעתו ללכת עד 'סוכות' הקרובה אליו וכמו שנאמר (בראשית יז), "ויעקב נסע סכתה", ואילו לעשו אמר "עד אשר אבוא אל אדוני שעירה". שכן אמר יעקב בלב: 'אם דעתו של עשו לעשות לי רעה, מוטב שידמה שאני בא עד מקומו, וכך ימתין מלהרע לי עד בואי אצלו, והוא (יעקב) לא הלך לשעיר אלא נשאר בסוכות הרחוקה ממנה, כדי שלא יוכל עשו להרע לו. ומסיים רש"י: "ואימתי ילך יעקב לשעיר לקיים הבטחתו לעשו? בימי המשיח, כי אז יבואו בני ישראל לנקום את נקמתו ממנו, כמו שנאמר (עובדיה א, כא) "ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו" – מלך המשיח ושרי ישראל שבהר ציון, יעלו אל עשו להיפרע ממנו.

היוצא לנו מדברי הכתוב בפרשת וישלח וגם מדברי הנביא עובדיה, ש"הר ציון", יהיה לעתיד לבוא שדה הקרב בין האמת של תורתנו הקדושה ובין השקר של החזיר המראה מלפיים, בין האמונה לכפירה. ה'מושיעים' יעלו ל"הר ציון" דווקא, כי שם מקום המשפט של הר עשו (הוא אדום – הנצרות). ושם תתגלה מלכותו של מלך מלכי המלכים במלואה.

וכאן נשאלת השאלה: הרי מדברי הכתוב בפרשת וישלח משמע בפשטות שיעקב יבוא לשעיר ממש, אז מדוע דרשו חכמים שהכוונה ל"הר ציון"? אלא התשובה היא: שכאן נתנה לנו התורה רמז ברור לדורנו – דור הגאולה מקבלי פני משיח צדקנו, היכן תהא המלחמה הגדולה של יעקב ועשו: בהר ציון קרית מלך רב, היכן שטמונים מלכי בית דוד, שמוזרעם עתיד לבוא מלך המשיח, כפי שניבא דוד המלך עליו השלום (תהילים קלב, יג-יז) "כי בהר ה' בציון אוה למושב לו..." שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי", שלדאבון כל לב, רובו נשלט כיום על ידי כנסיות של עבודה זרה וטומאה על כל סוגיה, ושם ישנו ריבוי הטומאה שלהם, כי משם יונקת הנצרות שהם בני עשו את כוחה, מקדושת 'הר ציון' מקור כוחה בכל העולם. **במקום הזה תהא המלחמה הגדולה עליהם, ושם תהא מפלתם הגדולה לבלתי ישאר מהם שריד ופליט!**

לכן גם, בכרכות ההפטרטה נאמר: "רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעולבת נפש תושיע במהרה בימינו, ברוך אתה ה' משמח ציון בכנייה". ציון, במציאות כיום, היא "עלובת נפש". מפני, שרוב רובו של שטחה (משער יפו ועד קבר דוד) כבוש, על ידי בתי עבודה זרה וטומאה. 'שמחת ציון', תתממש רק בשוב אליה בניה. ועל כך אנו חותמים "ברוך אתה ה' משמח ציון בכנייה". כלומר, כעצם שיבת הבנים בני ישראל לציון, שהם ה"מושיעים בהר ציון". כעצם שיבתם ל"הר ציון", בנוכחותם, בתפילתם, בזעקתם אל ה', כגעגועים וכינסופי נפש להידוש מלכות בית דוד.

בקבר דוד המלך ע"ה, תתוקן המאיסה שמאמו ישראל בבית דוד, ואז

ממילא יתבטל כוחו של עשו הוא אדום, היונק מקדושת המקום, ומכוח זה שלטונו בכל העולם.

כדאיתא בדברי הנביא הושע (ג, ה): "אחר ישובו בני ישראל ובקשו את ה' אלקיהם ואת דוד מלכם ופחדו אל ה' ואל טובו באחרית הימים".

רש"י בפירושו לפסוק זה מצטט את לשון המדרש (ילקוט שמעוני שמואל א' רמז קו): "תנא משום רבי שמעון בר יוחאי: בשלושה דברים מאסו בני ישראל בימי רחבעם: במלכות שמים, ובמלכות בית דוד ובבית המקדש.

"אמר רבי שמעון בן מנסיא: אין ישראל רואין סימן גאולה לעולם עד שיהזרו ויבקשו שלשתם, הדא הוא דכתיב: "אחר ישובו בני ישראל ובקשו את ה' אלקיהם" – זו מלכות שמים, "ואת דוד מלכם" – זו מלכות בית דוד, "ופחדו אל ה' ואל טובו" – זה בית המקדש".

אמונתם התפלה והשקרית של הנוצרים זרע עשו – עמלק ימ"ש. הנוצרים זרע עשו – עמלק, בהיותם מפותחים מנבואת אחרית הימים נבואת האמת שניבא הנביא עובדיה. מה עשו? לקחו נבואה זו, וכמו שעשו לעוד הרבה פסוקים בתנ"ך, הם סילפו אותה ופירושה כטוב בעיניהם (אינני רוצה לחזור על איזולתם ולתת כח לטומאה). אך נכתוב בקיצור, שהם מאמינים אמונת שקר, שאם הם יעלו להר ציון וישלטו בו במלואו, אז יבוא אותו האיש הטמא, וכיכול יגאל אותם...

זו הסיבה שבמשך כל השנים הם דאגו לקנות בדמים הרובים (סכומים אסטרנומיים) את רוב השטחים (90%) שבהר ציון סביב הציון של דוד מלכא משיחא ושאר מלכי בית דוד, בכדי לקיים את אמונתם הכזיבת, וזו הסיבה לכך שהם כל כך נאבקים כעת גם על השגת השליטה על הציון עצמו של דוד המלך.

כלומר, במילים אחרות: הנוצרים זרע עשו מנסים להחליטם בכל התוקף בנבואה המנבאה להם סוף מר בהר ציון, ומנסים בכח הטומאה לגבור עליה ולעכבה ע"י אחיזה מלאה באותו מקום קדוש.

אך אנו מאמינים בני מאמינים, וכפי שאנו מצויים להאמין שכל דברי נביאים אמת, אנו גם מאמינים שהנה הם הולכים לקבל את ה'מכח' הגדולה שלהם...

נבואת הנביא עובדיה "ועלו מושיעים ב"הר ציון" מתחילה להתממש במציאות בימים אליו:

שמחה גדולה בנפשנו כי עת להננה כי בא מועד. דהנה, כל המתבונן בראיה פנימית (וכך שמעתי מגדולים וצדיקים עמם שווחתי רבות בשבועות האחרונים על המאבק השמימי והנשגב), יכול לראות ולהרגיש, שהנה עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בקרצנו – "עורי עורי לבשי כנף ציון, לבשי בגדי תפארתך ירושלים עיר הקודש", כאשר זרע עשו מנסים בכל התוקף להשיג עוד אחיזה בהר הקדוש הזה – עיר המלוכה קרית מלך רב שבמרום הר ציון שממנו עתיד משיח בן דוד להתגלות, ומנגד, עולים המושיעים בני זמננו (כל יהודי ויהודי שמתפלל להקב"ה שיגדע את כח הטומאה נקרא מושיע) ומתנגדים בכל התוקף שבעולם לכך, ע"י מלחמה של תפילות "להעביר גלולים מן הארץ וכל האלילים כרות יכרתו", זעקות ובקשות לבורא עולם "וכל המינים כרגע יאבדו", בשילוב מהאזות ופעולות גשמיים, ועל ידי כך, בפעולת אתערותא דלתתא (התעוררות מלמטה), הם פועלים אתערותא דלעילא (התעוררות מלמעלה), שיבואו המושיעים משמים וישפטו את הר עשו, ויתגלה כבוד מלכות שמים.

בכך מתנוצצת לה כבר גאולת ישראל והתגלות כבוד השכינה וגילה ושמחה תרנן את פנינו...

סיכום הדברים:

א. קדושת הר ציון גדולה ונשגבה עד למאה, מפאת ששם טמונים דוד המלך ע"ה ועוד ששה ממלכי בית דוד ויהודיע תהן גדול, כולם קדושי עליון, ועל כך ישנה מסורת רבת שנים שעליה העידו גדולי ישראל שבכל הדורות כפי שהובא לעיל. ולפי דעת הראשונים, היכן שהיום מקום ציונו של דוד, הניח דוד את ארון ברית ה' למשך 44 שנה לאחר שהעלהו מן הפלשתים, ושם העמיד את הלויים לשורר את פרקי התהלים כהכנה לבית המקדש, ולכן המקום נתקדש בקדושה יתירה. וזהו המקום ששם שרתה רוח הקודש על דוד המלך ע"ה לחבר את מזמורי התהלים.

ב. במקום זה שורה השכינה כמובא כמה פעמים בתהלים, ומשם עתידה לצמוח ישועת ישראל בגאולה הקרובה. וכל הישועות יכולים עם ישראל לקבל מאותו מקום כדכתיב "מי יתן מציון ישועת ישראל". אף שם טמונים כל האוצרות הכסף והזהב וכלי הנגינה שהכין דוד המלך לבנין בית המקדש ולשירת הלויים, והוטמנו ע"י שלמה המלך והמשה נביאים.

ג. בהיות מקום זה מסוגל להצמחת הגאולה ולישועת עם ישראל, מנסה הסמ"א להרחיק את עם ישראל משם ע"י השכחת מקום קדוש זה וע"י אחיזה בו בכל הכח, וזה שורש המאבק שלהם להשיג שליטה על המקום לאחר שכבר השיגו את רוב השליטה על ההר. וכאשר אנו נשכיל לעלות למקום קדוש זה בהמוננו ונתפלל שם ונבקש מהקב"ה שיחזיר לנו את מלכות בית דוד, ונראה להקב"ה שכוונת לנו הדבר שהטומאה מנסה לחזור למקום המקודש ביותר, או אז תתממש נבואת הנביא עובדיה "ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה לה' המלוכה" והקב"ה יפר עצתם, וזממם לא יצא לפועל, ויכירו וידעו כולם ש"כי לה' המלוכה ומושל בגויים!"